

Nainen Ja Hänen Asemansa Yhteiskunnassa

UGUST Bebel sanoo "Nainen ja Sosialismi" kirjansa alussa, että "naisella ja työmiehellä on yhteistä se, että he molemmat ovat sorrettuja." Tämä on totuus, jonka jokainen tiedämme. Nainen on ollut sorretussa asemassa vuosituhansia ja on vieläkin.

Historian alkuaikoina, kun ei vielä ollut mitään yksityisiä perheitä, vaan jokainen nainen oli jokaisen miehen vaimo ja jokainen mies oli jokaisen naisen mies, ei isyyttä voitu todistaa; aincastaan äidistä polveutuminen oli epäämätön. Tätä Engels kutsuu "veriheimolaisuusperheeksi." Silloin kunnioitettiin naista. Suku polveutui sen kantaäidistä.

Tästä alkutilasta kehittyi vähitellen sukupuolisuhhteissa korkeampi kehitysmuoto, jota Morgan kutsuu "Punaluaperheeksi." Sen jälkeen seurasi kolmas vieläkin korkeampi muoto, jota sanotaan "parittaisperheeksi." Varhaisempaa aikana oli nainen perheen pää ja sukukunnan johtaja. Suvun kesken hallitsivat naiset ankarasti. Yleensä alkuaikoina oli sekä ruumiillinen, että sielullinen ero naisen ja miehen välillä koko joukon pienempi kuin meidän aikamme.

Vähitellen kehityksen eteenpäin kulkiessa joukkoavion sijaan muodostui perhemuoto, jossa yksi nainen ja yksi mies muodostivat perheen. Mies alkoi huolehtimaan perheen toimeentulosta, ja naisen vaikutus ja arvo alkoi vähetä nopeasti. Äidin oikeus katosi ja tilalle tuli isän oikeus. Mies, voidakseen pitää lapsiaan laillisina, pakotti esiin kiellon vaimolle pitää yhteyttä muiden miesten kanssa. Itse otti hän sitävastoin oikeuden päävaimonsa ohella pitää niin monta rakastajatarta kuin hänen varansa sallivat. Yksityisomaisuuden herruus merkitsi isän oikeuden tuloa sekä naisen alennusta ja orjuutta. Nyt myöskin syntyi prostitutsioni, joka oli äitivallan aikana tuntematon.

Naisvallan hävittyä joutui nainen kokonaan miehen alamaiseksi; hänellä ei saanut olla mitään omaa tahtoa. Ennen avioliittoon menoa häntä hallitsi ja holhosi isä, joka sitten luovutti tai möi hänet jollekin miehelle vaimoksi. Mies taas piti vaimon kuin hänelle kuuluvana omaisuutena. Hänellä ei saanut olla mitään omia ajatuksia, vaan täytyi hänen noudattaa kaikessa miehensä tahtoa. Raamattua lukiessa huomaa, että sen mukaan vain mies on ihminen. Juutalaisten aamurukouksessa miehet kiittävät jumalaa siitä, että he ovat syntyneet miehinä eikä naisina. Ranskan ja englannin kielessä tarkoittaa sama sana miestä ja ihmistä.

Huolimatta siitä, että nainen proletaarina on sorrettu, on hän sitä myöskin sukupuolientona kapitalistisessa yhteiskunnassa. Paljon esteitä,

joita mies ei tunn, on naisella joka askeleella. Mikä miehelle on sallittua, on naiselta kielletty. Hän kärsii niin hyvin yhteiskunnallisena kuin sukupuoliolentonakin; vaikea sanoa kumpasena enempi. Tällaista vääryyttä kärsiessään ei sovi ensinkään ihmetellä, jos useat naiset toivovat, että he olisivat syntyneet miehiksi.

Naisen sivistäminen on lyöty vielä enemmän laimin kuin miehen. Naisen kouluuttamien on katsottu aivan hyödyttömäksi. Kaikkien mielestä hänelle vain kuuluu kotiaskareet. Nuorta tyttöä kasvatetaan siinä mielessä, että hänen päämääränsä on avioliitto, eikä hänen siis tarvitse oppia mitään muuta kuin aviovaimon velvollisuuksia. Joskus on joitakin poikkeuksia naisten joukossa. Nämä eivät yhdy siihen iankaikkiseen virteeseen, että heidän ei tarvitse tietää mitään, vaan pyrkivät tiedoissa miehen rinnalle. Tällaisia naisia kohtaa kuitenkin joka taholta ankara vastarinta. On ollut aikoja, jolloin naisella ei ollut oikeutta opiskella yliopistoissa eikä missään korkeimmissa oppilaitoksissa. Eikä heitä hyväksytty mihinkään virkoihin.

Nytkin vielä jotkut tiedemiehet väittävät, että nainen on henkisiltä lahjoiltaan miestä heikompi, eikä hän siis tieteen alalla voi mitään huomattavampaa tehdä. Tässä väitöksessä on kuitenkin hyvin paljon ennakkoluuloisuutta. Väitöstä, että nainen on henkisiltä lahjoiltaan kyvyttömämpi kuin mies alköön sentään pidettävä aivan vääränä. Se voi olla hyvin mahdollista, sillä onhan naisten kehitystä aina estetty. Vuosisatoja on koitettu häntä

Kehräjä Irlannissa.

pitää ahtaassa kodin piirissä mitään sen ulkopuolella olevasta maailmasta tietämättömänä.

Usein kuulee miesten väittävän, että naiset eivät ole tehneet mitään keksintöjä. Tai tiedustelevalta, että onko heidän joukoonsa mitään muita suuruuksia?

Ei olisi ihme vaikka ei heitä olisikaan, sillä eihän heidän ole sallittu kehittääkään henkisiä lahjojaan. Vasta muutama kymmenvuosi ovat he saaneet opiskella korkeimmissa oppilaitoksissa.

Kuitenkin naiset ovat toimittaneet useita huomattavia ja hyödyllisiä keksintöjä. Ennen mainitussa teoksessa Bebel selittää naisten keksinnöiksi: parannettu kehruukone, pyörivät kangaspuut, jotka työskentelevät kolme kertaa nopeammin kuin tavalliset, pelastuslaitos tulipaloja varten, villavaaka, mitä herkempiä laitoksia ja välttämätön villateollisuudessa, siirrettävä vesiasia tulipaloja varten, laitos öljyn käyttöä varten polttoaineena höyrylaivoissa, kipinän sammuttaja veturissa, junan vauujen lämmityslaitos, kirjoituskone, kaukoputki merensyvyyksien tutkimista varten y. m. Erittäin mainittakoon monellaiset ompelukoneitten parannukset, nerokas keksintö on myös paperipusseja valmistava kone.

Sen jälkeen, kun yllämainitut tilastot on koottu naisten keksinnöistä, ovat naiset tehneet paljon

huomattavia keksintöjä. Niistä on suurta huomiota herättänyt Radium, jonka Marie Curie vuonna 1898 keksi toisten tutkijain ohella. Radium on erittäin hyödyllinen keksintö lääketieteelle.

Työläisnaisilla kuitenkin ei ollut ennen eikä ole vielä nytkään tilaisuutta opiskella kouluissa, vaikka halua ja innostusta olisikin.

Kotiteollisuuden aikana täytyi naisten kutoa kankaat, neuloa vaatteet, kehrätä langat, kutoa sukat, valaa kynttilät y. m. Näiden lisäksi hoitaa karja, tehdä muut kotiaskareet ja vielä kiireimpinä aikoina auttaa miehiä ulkotöissäänkin. Naisen oli oltava liikkeessä aamusta aikasesta iltaan myöhään.

Tehdasteollisuuden kehityttyä ei naisen asema taloudellisesti parantunut; nainen vain siirtyi kotiteollisuudesta tehdasteollisuuteen. Jo nuorena täytyy naisen astua tuotannon palvelukseen, missä hän saa raataa miestoveriensä rinnalla. Kuitenkin on hän paljon sorretummassa asemassa kuin mies. Hänelle samasta työstä maksetaan pienempää palkkaa kuin miehelle, vaikka hänen elämänsä ylläpitokustannukset ovat aivan yhtä suuret kuin miehellenkin.

Avioliitossa olevan naisen asema ei ole yhtään sen parempi. Hänenkin on oltava tuotannon palveluksessa. Useinkin mies ansaitsee niin vähän, että se ei riitä perheen ylläpitämiseen ja toiseksi

Nykyinen kehrääjä Irlannissa.

useimmilla työaloilla ei miehillä ole työtä kaikkina vuodenaikoina. Naistyövoima sitävastoin on paljon halutumpaa. Onhan se aivan luonnollista, sillä naistyövoimahan on paljon halvempaa ja naiset kuitenkin tekevät saman työn kuin miehetkin.

Tämä naisen joutuminen tuotannon palvelukseen on askel hänen asemansa kehityksessä. Nyt, kun hän joutuu miehen kanssa saman tuotannon palvelukseen, nousee hän vähitellen samalle tasolle kuin mieskin. Hän joutuu samoin kuin mieskin ajattelemaan kapitaalisesta riistosta. Hän alkaa ottaa osaa keskusteluihin: mitä olisi tehtävä? Hänkin huomaa järjestäytymisen välttämättömyyden ja järjestyy miestovereiden rinnalle yhteistä vihollista, kapitalistia vastaan.

Miehetkin alkavat jo tunnustaa naistenkin välttämättömyyden työväenliikkeessä ja antavat hänenkin puheilleen arvon. Työväenliikkeen alkuaikoina katsoivat miehet sen vain yksinomaan heille kuuluvaksi. Jos vaimo jotain kysyi kokouksesta kotiin palaavalta mieheltä, sai hän äkäisen vastauksen: "et sinä niitä asioita ymmärrä!" Nyt ovat asiat toisin. Nyt naisilla on samat kokemukset kuin miehilläkin tuotannon palveluksesta;

siis heilläkin on oikeus ajatella samoja kysymyksiä.

Meidän aikana vielä tosin joutuu perheen äiti tekemään työtä aivan liian ylivoimaisesti. Ensin täytyy olla päivät tuotannon palveluksessa, sitten illat tehdä kotiaiskareita, jotka usein kestävät myöhään yöhön.

Tuotannon ja yhteiskunnan kehitys kuitenkin vähitellen syrjäyttää nykyisen perhemuodon tulevaisuudessa. Naiselle aletaan maksamaan samasta työstä sama palkka kuin miehellekin. Hän ei enää ole miehestä riippuvainen. Yhteiskunta huolehtii silloin lapsista ja myöskin äidistä äitiyden tilassa ollessaan, antamalla hänelle silloin vapauden tuotannosta ja tarpeellisen hoidon. Synnyttämällä nainen auttaa yhteiskuntaa saamaan lisää työvoimaa tuotantoon. Lapsien elatuksesta ja kasvatuksesta huolehtii yhteiskunta siksi kunnes heidän vuoronsa tulee astua tuotantoon.

Ennenkuin tämä on mahdollinen, on yhteiskunnassamme tehtävä suuria muutoksia. Näitä muutoksi kohti kehitys vähitellen kulkee. Silloin nainen vasta on tasa-arvoinen miehen kanssa.

—O. K.

